

Chcem Ti dať miesto!

Pane Ježiši Kriste!

Ďakujem Ti za to, že môžem byť s Tebou. Ďakujem Ti za to, lebo to nie je náhoda, a ani samozrejmosť, ak Ti v dnešný deň môžem celkom vedome dávať priestor: vo svojich myšlienkach, vo svojich túžbach, vo svojom počúvaní, vo svojom srdci, vo svojej duši... Je to dar Tvojej nesmiernej milosti a Ti chcem ďakovať za tento nezaslúžený dar!

Ďakujem Ti za to, že pohýnaš moje srdce, že vkladáš do mojej duše túžbu byť s Tebou, túžbu počúvať Ťa, túžbu dávať Ti miesto vo svojom živote, že mi dávať zakúšať, že ak som s Tebou, dosahujem skutočný život.

Ďakujem Ti, lebo mi vo viere dávaš spoznávať, že keď som s Tebou, nerozhadzujem, keď Ti vedome dávam miesto v sebe, keď sa otváram Tvojmu pôsobeniu, Ty sám vstupuješ do môjho života: ako hojnosť života, ako láska, ktorá nikdy nepominie, ako pokoj, ktorý presahuje všetky nepokoje, ako radosť, o ktorú ma nikto nebude môcť obráť, ako nádej, ktorá nesklame, ako svetlo, ktoré nikdy nezhasne, ale neustále svieti.

Dobry Bože, je mi tak ľúto, ak sme dnes generáciou, ktorá túto skutočnosť prežíva viac v negatívnych a bolestných, či v zraňujúcich dôsledkoch. Nedávame Ti miesto vo svojom živote a potom cítime, ako nevieme zvládnuť seba samých, ako nevieme radostne žiť: či už v manželstve, v rodine, v našich spoločenstvách, v susedských vzťahoch, v cirkvi i vo svete...

Mnohokrát si myslíme, že to všetko nám vyrieši niečo iné: lepšia ekonomika, väčšie pohodlie, vyššia kultúra, vzdelanie, peniaze a čo všetko ešte...!

A pritom, dobrý Bože, zostáva pravdou, že skutočný život môžeme dosahovať iba vtedy, ak Tebe dáme miesto, ak Teba budeme počúvať, ak Teba prijmeme, ak Ty budeš žiť: v našich srdciach, v našich rodinách, v našich manželstvách, v našich spoločenstvách, v našej cirkvi, ak Teba objavíme ako jedinou Cestu, Pravdu a Život.

Pane, celé desaťročia sme v našom národe zakúšali, že bez Teba to nejde, že národ bez Teba, ľudstvo bez Teba môže iba zomrieť. A pritom je to, Pane, v nás akoby zakliate. Tak rýchlo strácame pamäť. Vieme, že bez Teba si neporadíme, vieme, že bez Teba nedokážeme odhaliť základný zmysel života, bez Teba nevieme, čo s bolesťou, s radosťou, čo so smrťou...

Čože je to, čo nám bráni dať Ti miesto vo svojom živote? Prečo Ti tak málo dôverujeme? Prečo Ťa tak málo pozývame a prečo ti dávame tak málo miesta? Prečo sme neraz ochotní počúvať azda všetkých ostatných, no nie Teba? A keď Ťa počúvame, tak len z akejsi povinnosti či zo zvyku.

Iste, Pane, s týmto všetkým sa môžeme stretávať. No stretávame aj inú skúsenosť, skúsenosť dobrú a radostnú, že všade tam, kde Ti ľudia dávajú miesto a priestor, možno stretávať ľudí s radosťou na tvári, s pokojom v duši, s nádejou, ktorá prevyšuje všetky sklamaná. Aj dnes možno stretávať krásnych ľudí, pekné rodiny a šťastné manželstvá...

Dobry Bože, v dnešný sviatočný deň Ťa prosím, daruj nám svojho Svätého Ducha, daruj nám znova zakúsiť silu Tvojho Slova, veď iba vtedy, keď budeme s Tebou, môžeme budovať život, ktorý je ozaj životom. Len vtedy budú hodnoty života hodnotami. Napriek všetkej našej slabosti a hriechnosti nikdy nedopust', prosíme, aby sme chceli prežiť svoj život bez Teba.

Naopak, daruj nám milosť vedieť slovami i životom dosvedčiť, že „nič nás nemôže odlúčiť od Tvojej lásky“. Pane Ježiši Kriste, chcem Ti dať miesto, prvé miesto vo svojom srdci, vo svojom živote, Ty buď našou najvyššou prioritou! Chceme ako prví kresťania volať a prosiť: Príď, Pane Ježiši! Príď do našich srdiec, do našich životov, do života nášho mesta (našej obce), do našej cirkvi, národa a sveta... Príď a nemeškaj! Amen.

(mierne upravené podľa: Jozef Šuppa, SJ: Pod krížom – meditácie, s. 46 – 50)